

Prima instanță: Judecătoria Centru, mun.Chișinău (jud. Gh. Stratulat)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A.Bostan, V. Negru, A. Pahopol)

ÎNCHEIERE

12 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu
Răspundere Limitată „Tarn Grup” împotriva Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din
Moldova” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere, penalității și a
cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 31 ianuarie 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 11 august 2015, SRL „Tarn Grup” a depus cerere de chemare în judecată
împotriva ÎS „Calea Ferată din Moldova”, solicitând încasarea datoriei pentru marfa
livrată în sumă de 7140899, 20 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 150756, 13
lei, a penalității în sumă de 222441, 86 lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că la 18 noiembrie 2014 a încheiat
cu ÎS „Calea Ferată din Moldova” contractul de vânzare-cumpărare nr.885/II/2014,
conform căruia SRL „Tarn Grup” s-a obligat să vândă și să livreze marfa (cărbune
marca AM), iar ÎS „Calea Ferată din Moldova” și-a asumat obligația să plătească
marfa (cărbunele marca AM) recepționată în termenul contractului.

Menționează că, a fost livrată marfă în valoare de 7590899,20 lei, conform
facturilor fiscale nr. JJ 1353607 din 08 iunie 2015, nr. JJ 1353609 din 24 februarie
2015, însă nu a fost integral achitat costul acesteia. La data de 10 august 2015 datoria
pârâtului constituia 7140899,20 lei, iar prin actul de verificare a decontărilor
reciproce din 30 iunie 2015, părțile au recunoscut datoria creată.

Indică reclamantul că, la 05 august 2015, în adresa ÎS „Calea Ferată din
Moldova”, a fost expediată reclamația nr. 10/08, însă care a rămas fără răspuns și
fără executare.

La 02 noiembrie 2015, SRL „Tarn Grup” a depus cerere de modificare a
pretențiilor, solicitând încasarea de la ÎS „Calea Ferată din Moldova” a datoriei
pentru marfa livrată (cărbune) în sumă de 411701,09 dolari SUA, convertiți în lei
MD conform cursului Băncii Naționale a Moldovei la ziua executării, a dobânzii de

întârziere în sumă de 150756, 13 lei până la data de 31 august 2015, a penalității în sumă de 222441, 86 lei, a cheltuielilor de judecată, constituite din taxa de stat în sumă de 50000, 00 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 4000 lei.

La 11 aprilie 2016, SRL „Tarn Grup” a depus cerere de modificare a pretențiilor, solicitând, în final, încasarea de la ÎS „Calea Ferată din Moldova” în beneficiul SRL „Tarn Grup” datoria pentru marfa livrată (cărbune) în sumă de 408144,18 dolari SUA, convertiți în lei MD conform cursului Băncii Naționale a Moldovei la ziua executării, dobânda de întârziere în sumă de 150756,13 lei până la 31 august 2015, penalitatea în sumă de 222441, 86 lei, cheltuielile de judecată, constituite din taxa de stat în sumă de 50000, 00 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 4000 lei.

Prin hotărârea din 27 aprilie 2016 a Judecătoriei Centru, mun.Chișinău s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Tarn Grup” și s-a încasat de la ÎS „Calea Ferată din Moldova” în beneficiu SRL „Tarn Grup” datoria în sumă de 408144,18 dolari SUA, dobânda de întârziere în suma de 150756,13 lei, calculată până la data de 31 august 2015, penalitatea în suma de 222441,86 lei, cheltuielile de judecată constituite din taxa de stat în sumă de 50000 lei și pentru asistență juridică în suma de 3500 lei.

Prin decizia din 31 ianuarie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de ÎS „Calea Ferată din Moldova” și s-a menținut hotărârea din 27 aprilie 2016 a Judecătoriei Centru, mun.Chișinău.

La 19 aprilie 2017, ÎS „Calea Ferată din Moldova” a declarat recurs împotriva deciziei din 31 ianuarie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii din 27 aprilie 2016 a Judecătoriei Chișinău.

În motivarea recursului s-a invocat că inițial SRL „Tarn Grup” în cererea de chemare în judecată depusă a solicitat cu titlu de datorie suma de 7140899,20 lei, ulterior, prin ultima cerere de concretizare a pretențiilor, a solicitat cu titlu de datorie de bază suma de 408144,18 dolari SUA.

Remarcă recurentul că, contrar art. 167 alin.(1) Cod de procedură civilă, facturile fiscale la cererea de chemare în judecată, nu au fost anexate. Actul de verificare a decontărilor reciproce la situația din 30 iunie 2015 nu este întocmit în ordinea stabilită, lipsește semnătura conducătorului ÎS „Calea Ferată din Moldova” și parafa întreprinderii.

Opinează recurentul că, instanța de apel nu a luat în considerare probele prezentate ce confirmă soldul datoriei între părți la momentul executării: ordin de plată, actul de compensare, actele de verificare, decontărilor între părți. Reprezentantul intimatului a confirmat în cadrul ședinței existența contractului nr. 1769/1V/2016, actului de compensare nr. 1 din 30 octombrie 2016, prin care s-a compensat obligația pentru serviciile de transport prestate în luna septembrie 2016, în valoare de 545 000 lei, corespunzătoare din suma obligației existente apărută în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr. 885/11/2014 din 18 noiembrie 2014.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 31 ianuarie 2017, iar ÎS „Calea Ferată din Moldova” a declarat recurs la 19 aprilie 2017.

Materialele cauzei atestă că decizia a fost expediată părților la data de 15 februarie 2017 (Vol.I, f.d.184), însă date despre recepționarea acesteia lipsesc. Din textul recursului se distinge că recurentul a primit decizia contestată la 01 martie 2017 în cancelaria Judecătoriei Centru, mun.Chișinău.

Astfel, instanța de recurs consideră că recursul declarat la 19 aprilie 2017 de către ÎS „Calea Ferată din Moldova” împotriva deciziei din 31 ianuarie 2017 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de ÎS „Calea Ferată din Moldova”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎS „Calea Ferată din Moldova”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe,

suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de ÎS „Calea Ferată din Moldova”.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” împotriva deciziei din 31 ianuarie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală